

نظر مجید مجیدی درباره آنسوی ابرها
مجیدی مجیدی سینمایی اولین فیلم سینمایی‌اش را در خارج از کشور ساخته است. «آنسوی ابرها» را مجیدی در هند فیلمبرداری کرده است و گفته می‌شود ایده ساخت این فیلم در هندوستان، سفری بوده که مجیدی برای پیدا کردن لوکیشن «آنسوی ابرها» به تازگی تکمیل شده‌است و مجیدی در مصاحبه‌ای درباره این فیلم می‌گوید: «آنسوی ابرها دنباله اعتقادات سینمایی من است که ریشه در ارزش‌های انسانی، عشق، دوستی و روابط خانوادگی دارد. این فیلم همچون «چپه‌های آسمان» داستان یک برادر و خواهر است، با این تفاوت که آنها بزرگ شده‌اند و با کشمکش‌های بزرگ‌تری در شهر شلوغ بمبئی رو به رو هستند.»

در دوره‌ای نام این فیلم حتی به عنوان نماینده احتمالی ایران در اسکار مطرح شده بود که خیلی زود این مسئله رد شد. با توجه به اینکه عنوان خود قرار است فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» در سه اپیزود ساخته شود و پیش از اینکه مجید مجیدی درگیر ساخت فیلم «آنسوی ابرها» شود، تهیه‌کنندگان فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» از ساخته شدن قسمت دوم این فیلم خبر داده بودند که میسر نشد. اکنون باید منتظر بود و دید که مجیدی می‌خواهد بعد از «آنسوی ابرها» دوباره سراغ پروژه قبلی برود یا خیر!

گلابه یک گرافست

از بدحسابی مدیران فیلم فجر

طراح پوستر «علی حاتمی» که قرار بود در جشنواره فیلم فجر استفاده شود از بدحسابی مدیران جشنواره فیلم فجر انتقاد کرد. آیدین آغداشلو در صفحهٔ اجتماعی‌اش نوشت:
پارسال تصمیم گرفتند پوستر جشنواره فجر را به علی حاتمی اختصاص بدهند.سفرارش را برای من آوردند.فرستخان هم کم بود و دیر کرده بودند. من هم به یاد به خاطر علی حاتمی عزیز شب و روزم را گذاشتم برای این کار. کار که تمام شد، تحویل گرفتند و بردند. این نقاش ادامه داد:
چهار، پنج روزی خبری از سفارش دهنده‌ها نشد تا وقتی که تلفن کردند که کار را نپسندیده‌اند و چون که نپسندیده بودند، پولش را هم ندادند! بدحسابی مالی و نپسندیدن طرحی که آغداشلو برای جشنواره طراحی کرده بود» در حالی انجام شد که برای دوره سی و پنجم جشنواره فیلم فجر، یک عکس از علی حاتمی با استفاده از نرم‌افزارهای ادیت عکس دستکاری‌شده و شبیه‌نقاشی شده بود، به عنوان پوستر جشنواره معرفی شد که اجرای گرافیکی ضعیف آن اعتراض‌های متعددی را به همراه داشت.
جشنواره فیلم فجر دو سالی می‌شود که از چهره پر تره هنرمندان ایرانی برای پوستر جشنواره استفاده می‌کند. در سال ۹۴ نیز پوستر ی با طرح چهره مرحوم خسرو شکیبایی انتخاب شده بود که طرح آن به دلیل انتقادها از طراحی و گرافیکش، چند بار تصحیح شد.

قالیچه پروین گم شدا

قالیچه جبهیز به پروین اعصابی که به موزه فرش تبریز اهدا شده بود، گم شده است! پروین اعصابی مشهورترین شاعره تاریخ ادبیات فارسی است که در طول دوره کوتاه زندگی‌اش توانست تأثیر مهمی بر شعر فارسی داشته باشد. پروین اعصابی که در جوانی از دنیا رفته بود، در زندگی ناشوپی دچار مشکل بود و شاید همین مشکل باعث شد تاقالیچه جبهیزبه‌اش آتپور که در خانه همه نعرعوس‌ها استفاده می‌شود، به کار نیاید و دست آخر از موزه فرش تبریز سر در آورد.اما چند وقتی است که خبری از این قالیچه ارزشمند نیست و جایش در موزه خالی است؛ موضوعی که «فارس» آن را پیگیری کرده‌است.علی اصغر شعر دوست، رئیس خانه موزه شهریار می‌گوید: «دو هفته پیش که به دعوت شورای شهر به عمارت مرکزی شهرداری تبریز رفتم و به موزه فرش سر زدم، قالیچه را ندیدم! بلافاصله سؤال کردم که قالیچه ۱۲ متری جبهیز به پروین اعصابی چه شده‌است؟ بر برخی ابراز بی‌اطلاعی کردند و برخی گفتند که نیاز به تعمیرات و رسیدگی داشته، چرا که کیفیتش نازل شده بود، از این رو به انبار منتقل شده‌است.»

کاخ موزه شهرداری تبریز که موزه فرش تبریز نیز در آن واقع شده اطلاع‌رسانی درباره انتقال قالیچه پروین اعصابی نکرده و همین موضوع باعث گرانی فرهنگ‌دوستان تبریزی شده‌است. آنها خواستار توضیح مدیران موزه درباره وضعیت این قالیچه نفیس هستند.

روزنامه جوان | شماره ۵۲۱۱ | شنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۶ | ۲۳ محرم ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۱:۵۰ | غروب آفتاب: ۱۷:۴۸ | اذان مغرب: ۱۷:۴۸ | نیمه شب شرعی: ۰۹:۲۳ | اذان صبح فردا: ۰۴:۴۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۰

ذهن رئیس سازمان سینمایی درگیر اکران فیلم خارجی است

سینمای ۱۰ درصدی و فروش‌های بی‌معنای میلیاردی

محمدصادق عابدینی

رئیس سازمان سینمایی با حضور در یک برنامه تلویزیونی، وضعیت فعلی سینمای کشور را با وضعیت دهه ۶۰ مقایسه کرد:
سسال‌هایی که محمد مهدی حیدریان به عنوان مدیری جوان با همراهی افرادی چون سید محمد بهشتی و عبدالله انوار هدایت سکان سینمای کشور را در دست گرفته بودند، تا چه حد این مقایسه درست است؟ حیدریان دلیل مقایسه وضعیت سینمای ایران با آنچه دهه ۶۰ رخ داد، در پیچیدگی رخدادهای عنوان می‌کند و می‌گوید: از مشترکات دهه ۶۰ با اکنون این است که هر اتفاقی در حوزه فرهنگ و هنر می‌افتد، به دلیل پیچیدگی، گسترده‌گی و فراوانی عوامل دخیل در آن، به برنام‌ریزی احتیاج دارد.

دهه ۶۰، سینمایی که بر نمی‌گردد!

در یکی از آخرین برنامه‌های «گذواته»، رسول صدراعلمی که مهمان برنامه بود، از خاطرات سینمایی‌اش از دهه ۶۰ استقبال خوب مردم از فیلم «گل‌های داوودی» گفت؛ فیلمی که موفقیت اقتصادی‌اش تأثیر بسزایی در زندگی این فیلمساز داشته است.

دهه ۶۰ را می‌توان دورانی استثنایی در سینمای ایران دانست؛ دوره‌ای که هنوز مردم سینما را به عنوان تفریحی سالم قبول داشتند و سینما رفتن جزو فرهنگ مردمی بود که سختی‌های جنگ تحمیلی را تحمل می‌کردند. بخش عمده‌ای از اخلاقی‌ترین‌ و در عین حال خلاق‌ترین آثار سینمایی کشور در آن سال‌ها با حمایت از کارگردان جوانی ساخته شد که در حال تجربه سینما بودند. بدون اینکه از طرف دولت طرح‌های دستوری مانند «هنر و تجربه» به آنها تحمیل شده‌باشد.

حیدریان صرفاً در نگاه به گذشته، بخش پیچیدگی‌ها و عوامل خیل را پیش می‌کند، اما بخش مهم آن یعنی خریدن چرخ سینما را مطرح نمی‌کند. در سال‌هایی که کشور به خاطر درگیری در جنگ و مشکلات اقتصادی ناشی از آن، تلاش می‌کرد با طرح‌های ریاضتی بودجه‌رابرای مصارف حیاتی هزینه‌کند، سینما می‌توانست درآمد خوبی داشته باشد. مردم از سینما را دوست داشتند و حاضر بودند ساعت‌ها

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز

مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی
سر‌دبیر: غلامرضا صداقیان

آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری

تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴

سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳

روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۳۴

توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۶-۷۷-۸۸۴۹۸۴۷۵

چاپ: چاپخانه روزنامه جوان

www.javanonline.ir

روزنامه جوان | شماره ۵۲۱۱ | شنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۶ | ۲۳ محرم ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۱:۵۰ | غروب آفتاب: ۱۷:۴۸ | اذان مغرب: ۱۷:۴۸ | نیمه شب شرعی: ۰۹:۲۳ | اذان صبح فردا: ۰۴:۴۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۰

حکمت ۱۴۸

حکمت ۱۴۸
انتشار زیر زبان خود پنهان است.

خارجی اکران شوند تا به سینما برود؟

فیلم خارجی، شوخی با مخاطب!

رئیس سازمان سینمایی یکی از راه‌های بالا بردن مخاطبان سینما را در اکران فیلم‌های خارجی می‌داند. حیدریان می‌گوید: «فیلم خارجی از جمله عواملی است که اجازه روه‌رویی و مواجهه بی‌واسطه بیننده را بسا فیلم و فضایی می‌دهد که به خاطر آن سینما مؤثر می‌شود. همچنین به سایر شیوه‌های بخش بسا ارائه فیلم برتری پیدا می‌کند و مسا اگر این امکان را در اختیار تهیه‌کننده نگذاریم، مخاطبان را از آشنایی با آخرین تکنولوژی‌های سینما محروم کرده‌ایم. ما برای هدف خاص بی‌آنکه مزاحمتی برای فیلمسازمان باشد، می‌توانیم آثار خارجی را به نمایش بگذاریم.»

اکران فیلم خارجی در سینماها، موضوعی است که در دوره‌ای باعث رونق سینما می‌شد و اکنون سال هاست به واسطه تغییرات فرهنگی، اجتماعی و فناوری جایگاه سابق خود را از دست داده است. در طول یک روز شبکه‌های مختلف صداوسیما فیلم‌های خارجی را پخش می‌کنند، افراد دارای گیرنده‌های ماهواره‌ای فیلم‌های خارجی را از طریق شبکه‌های ماهواره‌ای دنبال می‌کنند و بسیاری از افراد نیز با استفاده از دابلود فیلم از سایت‌های اینترنتی را خرید دی وی دی از فروشنده‌های خیابانی، آخرین فیلم‌های خارجی را با بهترین کیفیت تصویر و بدون ممیزی دریافت می‌کنند. در این شرایط که سینمای جهان بدون واسطه با مخاطب ایرانی در ارتباط است، چطور می‌شود انتظار داشت فیلم خارجی بتواند بسرای وضعیت بد اقتصادی سینمای ایران نسخه‌شفا بخش باشد؟

قاعدتاً بسرای اکران راگفیر یک فیلم خارجی نیاز به تهیه رایت آن فیلم است. موضوع خرید رایت چندین‌بار مطرح شده و هر بار نیز موضوع «میجر» پیش می‌آید.

ظرفیت اصلی سینماهای کشور نیز در اختیار اکران فیلم‌های ایرانی است و اگر قرار باشد ظرفیت مناسبی برای اکران فیلم خارجی وجود داشته باشد باید از پیش مشخص شود که آیا از سهم سالن‌های فیلم‌های داخلی کسر خواهد شد یا خیر. در حالت اول، فیلم خارجی خود به معضلی برای سینمای ملی تبدیل می‌شود و در حالت دوم فیلم خارجی به سانس‌های بی‌مخاطب تبعید می‌شود و اکران با عدم آکران آن تأثیر چندانی بر چرخه اقتصادی سینمای نخواهد داشت. مانور دادن روی اکران فیلم خارجی زمانی می‌تواند مؤثر باشد که مخاطب ایرانی هم‌زمان با بخش جهانی فیلم بتواند در سینماهای ایران آن را ببیند؛ یعنی زمانی که حتی نسخه‌های «اسکرین» آن فیلم برای دابلود روی سایت‌های میجر خارج دابلود قرار نگرفته است. در نانی با توجه به اختلاف‌های فرهنگی، پیدا کردن فیلمی که دارای شرایط اکران جهانی باشد و از کمترین حد ممیزی برخوردار باشد، تقریباً محال است. آیا بهتر نیست در چنین شرایطی دنبال نسخه‌های بهتری برای سینما بود؟

نما | حسین کشکار

نگاهی به حلقه بسته و تنگ مدیریت‌های سینمایی

رواج چند شغلی‌گری در سینما

فرزین ماندگار

ظاهراً مدیران سینمایی به تئوری فحط‌الرجال در سینما اعتقاد زیادی دارند؛ تئوری‌ای که می‌گوید تنها ماییم که توانایی اداره امور را داریم و دیگران باید از مواهب این توانمندی بی‌بهره بمانند.

در میان برخی قومیت‌ها در زمان باستان رسم بود که برای بیرون نرفتن ثروت از خانواده و فامیل با اغیار وصلت نمی‌کردند و به عبارتی کسی را امیان خود راه نمی‌دادند، وضعیت حال حاضر مدیریت سینما در کشور هم تقریباً همین شرایط را به ذهن متبادر می‌کند.

متأسفانه در مدیریت سینمایی کشور، مجموعه‌ای از افرادی محدود که بسا یکدیگر رابطه خانوادگی و منافع شخصی مشترک دارند، بسیاری از کانون‌های مدیریتی را در دست گرفته‌اند و ساختاری از چندشغله‌ها را تشکیل داده‌اند که همین رابطه‌ها مأمنی برای فساد و رانت‌بازی شده است.

در روزهایی که بحث چگونگی هزینه‌کرد ۲۰ میلیاردتومانی جشنواره فیلم فجر همچنان جای بحث‌ونظرفر است، است، هوسناری زیادی که از قبل داشتن چندین انتقال در مدیریت سینمایی حقوق و پول‌های بی‌حساب و کتابی به جیب می‌زنند.

به عنوان مثال مهدی یزدانی، مدیرعامل فعلی مؤسسه‌های رسانه‌های تصویری که اخیراً به این سمت گماشته شده در دو دوره دبیری رضا میر کریمی در جشنواره بین‌المللی فجر، سمت معاون امور اجرایی جشنواره را بر عهده داشته و در کنار این سمت مسئول امور مالی و اداری جشنواره نیز مستقیماً زیر نظر ایشان بوده و همه هزینه‌ها زیر نظر یزدانی خرج شده است (جشنواره‌ای ۸ میلیاردی که کسی تا به امروز درباره ریز هزینه‌کرد آن جوابی نداده است).

پسر میر کریمی(دبیر جشنواره) که از همان روز نخست جشنواره زیادی به گماردنش در سمت مدیریت پشتیبانی جشنواره وارد بود نیز مستقیماً زیر نظر یزدانی کار کرده‌است.

نکته جالب اینکه دقیقاً در همان ایام که یزدانی در جشنواره بین الملل فیلم فجر این مسئولیت‌ها را داشته، مدیر اداری - مالی بنیاد رودکی نیز بوده و اکنون مشاور عالی و مالی مدیرعامل خانه سینماست که برای هر کدام از این سمت‌ها حقوق دریافت می‌کند، اخیراً هم که شاهرزادی مدیر ۱۱ شغله خانه سینما و یار غار یزدانی،

تغییر بزرگ در برگزاری جشنواره سی‌وششم

بعد از ۸ سال جشنواره فجر در برج میلاد بر گزار نمی‌شود

بعد از هشت دوره برگزاری جشنواره فیلم فجر در برج میلاد با حضور نمایندگان رسانه‌ها و سینماگران و در حالی که بعد از مخالفت‌های اولیه این محل به عنوان «کاخ جشنواره» پذیرفته شده بود، حالا قرار است محل برگزاری جشنواره تغییر کند و برج میلاد مرکز برگزاری نباشد. همچنین قرار است محل حضور نمایندگان رسانه‌ها و سینماگران تغییر کند، مسعود نجفی، مدیر روابط عمومی سی و ششمین جشنواره فیلم فجر به خیرگزاری صداوسیما گفته است: «سی و ششمین جشنواره فیلم فجر در محلی غیر از برج میلاد برگزار خواهد شد. پس از سال‌ها(از دوره بیست و هشتم به بعد) که برج میلاد محل برگزاری ادوار مختلف جشنواره فیلم فجر بود، امسال مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور در محلی غیر از برج میلاد برگزار خواهد شد که به زودی معرفی می‌شود.»

او همچنین توضیح داده که در سی و ششمین جشنواره فیلم فجر مکانی ویژه اهالی رسانه در نظر گرفته شده‌است و این جایگاه از سینمایی هنرمندان جدا خواهد بود. جشنواره فیلم فجر از سال ۸۸ و در اولین سال مدیریت جواد شمقدری بر معاونت امور سینمایی وزارت ارشاد به برج میلاد منتقل شد. به دلیل ظرفیت زیاد هر کز همایش‌های برج میلاد و افزایش تعداد رسانه‌ها به تدریج این محل به نمایش فیلم‌ها برای خبرنگاران، منتقدان، سینماگران و برپایی نشست‌های پرسش و پاسخ تبدیل شد. در یکی دو سال اول انتقال به این محل، دوری‌ها و تمرکز شهر با انتقادهای اهل رسانه مواجه بود، اما به تدریج آنها و بدنه منتقدان می‌تواند در مسرهایی جدید بسازد.

«هیلازی برتن» بازیگر و مجری سابق شبکه

ام‌تی‌وی در مورد بن افلک دست به افشاشگری زده است. این مجری تلویزیونی ادعا کرده از سوی بن افلک مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفته است.

اخبار رسوایی‌های جنسی هاروی واینستاین، تهیه‌کننده مشهور حزب دموکرات، این روزها به تیترجنحالی و مهمی تبدیل شده‌است که همچنان در صدر اخبار هالیوود قرار دارد، اما پس از افشای این خبر مهم، اخیراً دیگری از رسوایی جنسی بن افلک، بازیگر و کارگردان فیلم ضد ایرانی «ارگو» حکایت دارد. «هیلازی برتن» بازیگر و مجری سابق شبکه‌ام‌تی‌وی در مورد بن افلک دست به افشاشگری زده‌است. این مجری تلویزیونی ادعا کرده از سوی بن افلک مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفته است. بن افلک در پاسخ به این ادعا، در صفحه توئیترش پستی منتشر و این مجری تلویزیونی به خاطر رفتار نامناسبش در سال ۲۰۰۳ عذرخواهی کرده و عملاً بر موضوع آزار جنسی